

særlig indkomstskat af brand-erstatningssummen.

*Svar:*

Ifølge skitsen skal det være en betingelse for skattefritagelsen, at de genopførte bygninger eller installationer findes på den samme ejendom som de skaderamte formuegoder. Hvis fritagelsesreglen også skulle gælde ved genopførelse på en anden ejendom, ville der opstå meget betydelige praktiske problemer med opgørelsen af den regulerede anskaffelsessum, såfremt skatteyderen senere sælger denne ejendom. I princippet måtte anskaffelses- og forbedringsudgifter vedrørende den omtalte anden ejendom som hovedregel medregnes i den regulerede anskaffelsessum efter lovens almindelige regler, medens særreglen i det skitserede § 2 B, stk. 4, kun skulle anvendes på de bygninger m. v., der genopføres på denne ejendom, efter skaden på den ejendom, hvor de tidligere fandtes. Beløb, der efter særreglen henføres til den „anden“ ejendom, kan selvfølgelig ikke tillige tages i betragtning, når for tjeneren ved eventuelt salg af den oprindelige ejendom skal gøres op.

Den fastlåsning af afskrivningsgrundlaget, der omhandles i det skitserede æringsforslag nr. 5, måtte også søges tillempt til de omtalte særlige tilfælde. Hvis der i forvejen er afskrivningsberettigede bygninger på den „anden“ ejendom, hvor genopførelsen sker, skal de nye regler ikke berøre de hidtidige afskrivningsmuligheder for disse bygninger. Afskrivningerne på de bygninger, der nu genopføres på denne ejendom, skal derimod låses fast til det afskrivningsgrundlag, der ville have været gældende, såfremt disse bygninger var blevet liggende på den oprindelige ejendom.

I skitsen er der ikke gjort nogen undta-

gelse fra kravet om genopførelse på samme ejendom. Som skitsen er affattet, vil kravet derfor også gælde i tilfælde af den art, der omtales i spørgsmålet.

Efter planlægningslove som for eksempel loven om by- og landzoner, byggeloven og byplanloven kan der forekomme begrænsninger i ejerens muligheder for at genopføre en skaderamt ejendom på det oprindelige sted. Antallet af tilfælde, hvor dette forekommer, er dog ikke stort, og i de fleste af disse tilfælde består begrænsningen alene i, at ejeren ikke kan genopføre en bygning af samme art som den skaderamte, hvorimod han har mulighed for at genopføre bygninger af anden art på det oprindelige sted. Hvor en skatteyder benytter sig af denne mulighed, vil han være omfattet af den skitserede fritagelsesregel, idet denne ikke indeholder betingelser med hensyn til de genopførte bygningers art.

Det skal nævnes, at muligheden for at opnå dispensation fra reglerne i de omtalte planlægningslove begrænser antallet af tilfælde, hvor det forhold, der omtales i spørgsmålet, får praktisk betydning.

Såfremt det anses for nødvendigt at tage et særligt hensyn til sådanne tilfælde, kan det mest hensigtsmæssigt ske ved en bestemmelse om, at ligningsrådet kan gøre undtagelse fra kravet om genopførelse på samme ejendom, såfremt en lov eller en offentlig myndigheds bestemmelse hindrer dette. Det må forudsættes, at ligningsrådet kun dispenserer, såfremt genopførelse sker på en anden ejendom. I forbindelse med dispensationen må ligningsrådet træffe afgørelse med hensyn til de foran omtalte spørgsmål om stillingen ved eventuelt salg af den anden ejendom og om det fremtidige afskrivningsgrundlag.